

zwemkroniek

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE ZWEMBOND

VERSCHIJNT VIJFTIG MAAL PER JAAR

Aad van Mil was een van
de beste spelers in de
Ned. ploeg.

Polo van dag tot dag in Berlijn (west)

19 AUGUSTUS

De 16 ploegen zijn alle in Berlijn (West) — zoals deze welvarende stad hier wordt genoemd — aangekomen en het Nederlands zevental al een week van tevoren. Vandaag worden de eerste duels in de voorrondes gespeeld. Nog even voor het goede begrip de indeling:

- A. Australië, Italië, Rusland, Canada.
- B. Mexico, Roemenië, Amerika, Cuba.
- C. Bulgarije, W.-Duitsland, Israël, Nederland.
- D. Hongarije, Joego-Slavië, Spanje, Griekenland.

De commentaren in de Nederlandse kranten zijn duidelijk. Een gelukkige loting want zowel Israël als Bulgarije mogen geen problemen vormen voor het jonge Trumbic-team. In de kranten hier wordt het zonder twijfel geroutineerde Duitse team afgeschilderd als potentieel titelkandidaat. Gezien de ervaringen met landen die een WK op eigen terrein spelen, niet eens zo'n vreemde gedachtengang. Maar juist omdat de krachtsverschillen gering zijn, kunnen er nog wel meer reële kandidaten genoemd worden. Hongarije bijvoorbeeld en ook Italië moeten weer erg sterk zijn. De Italianen hebben practisch hun gehele Montreal-ploeg weten te behouden.

De meeste polo-duels worden gespeeld in het 2 jaar oude, 1.80 diepe, open bad Spandau-Süd. Aan één kant is een grote tribune opgetrokken die voor 2000 toeschouwers plaats biedt. Een aantal dat overigens alleen verwacht mag worden bij de wedstrijden van Duitsland. In de avonduren worden er ook duels verwerkt in het Olympia Stadion, waarbij de wedstrijden willekeurig zijn verdeeld. De climax van het WK-toernooi valt in ieder geval wel te bekijken in het 'hoofd'-stadion.

door
**Hans
Scheffer**

Een hoge-druk-gebied is zo vriendelijk geweest zich ten tijde van de opening boven Berlijn te vestigen. Het is te hopen dat het wat stationair is, want beide stadions hebben maar weinig overdekte plaatsen.

De eerste duels

De allereerste wedstrijd van het toernooi dreigde meteen al een verrassing te gaan opleveren. Australië bood de Italianen zo'n onverwacht grote tegenstand dat de 'Aussies' in de derde periode een 5—3 voorsprong namen. Italië kwam in de slotfase sterk terug en bepaalde de eindstand op 6—5 in het voordeel. Sante Massili scoorde deze keer méér treffers (3) dan de magistrale Gianni de Magistris (2). De volgende twee duels verliepen meer volgens verwachting. Roemenië versloeg Mexico met 10—5 en West-Duitsland gaf zijn visitekaartje af door Bulgarije met 9—2 terug te wijzen. Daarna volgde het belangrijke duel tussen Hongarije en Joego-Slavië. Belangrijk ook omdat de resultaten van de voorrondes meetellen in de 'tussenronde'. Joego-Slavië nam in de tweede speeltijd een voorsprong (1—0) maar daarna kwam Hongarije terug en finishte met behulp van twee goals van Farago (der schwarze Zigeuner volgens de Duitse kranten wegens zijn lange haardos) uiteindelijk met 3—2. Nadat Rusland Canada met 5—1 had verslagen verplaatste zich het

polotoneel naar het Olympia Stadion. Terwijl het daglicht van de mooie zomeravond langzaam werd overgenomen door de schijnwerpers, maakte de ploeg van Ivo Trumbic zich gereed voor de strijd tegen Israël.

Nederland—Israël

De basis waarmee Trumbic startte bestond uit: Ruud Misdorp, Tonnie Buunk, Gijze Stroboer, Dick Nieuwenhuizen, Aad van Mil, Wim Keman en Ed van Es. Nederland was het eerste aan de bal via Ed van Es. Na een goede safe van Ruud Misdorp nam Nederland de aanval over. Eerst scoorde Gijze Stroboer fraai 1—0 en daarna maakte Dick Nieuwenhuizen op de rand van 2 meter een numerieke meerderheid af. Het werd heel kort voor het fluitsignaal nog 3—0 door Tonnie Buunk.

In de tweede periode was het opnieuw Buunk die een man-meer situatie afwerkte: 4—0. Het liep nog steeds soepel tegen de goed doorvechtende tegenstander en Wim Keman bepaalde de stand op de helft van het duel op 5—0. Daarna ging het duidelijk stroever. Eerst maakte Aad van Mil — de beste man in dit duel — met een flitsend schot uit moeilijke hoek 6—0, maar toen kwam Israël terug. Hagai Chass schoot zijn ploeg naar 6—1, waarna Stan van Belkum zijn internationaal debuut luister bijzette met een doelpunt (7—1).

In de vierde speeltijd stokte de Nederlandse aanval volkomen en kreeg Israël uitgespeelde kansen. Paal en lat stonden treffers in de weg en het bleef 7—1. Het Olympia Stadion bleef nog even zitten om de Amerikanen van Cuba te zien winnen (5—2) en Griekenland te bewonderen die verrassend opende tegen het toch sterker geachte Spanje (6—5).

20 AUGUSTUS

Nederland—Bulgarije!

Erg vroeg op om Nederland al om 9 uur op de zondag te zien aantreden tegen de Bulgaren. Bulgarije wordt nu getraind door de Russische ex-international Dreval, maar wordt toch nog steeds als een van de zwakkere Oosteuropese teams gezien. Dit zou de sleutelwedstrijd van dit toernooi worden. Wint Nederland dan is Ivo Trumbic c.s. zeker van een plaatsing bij de laatste acht.

Trumbic startte met dezelfde basisopstelling als tegen Israël. Toen Biser Gheorghiev een numerieke meerderheid uitbuitte, leek er nog geen vuiltje aan de lucht. De gang van zaken in de volgende minuten leek dit te gaan bevestigen. Tonnie Buunk schoot de gelijkmaker via de handen van de Bulgaarse keeper in het net (1—1) nog voor het einde van de eerste speeltijd. Na wat rommelige situaties door het uitvallen van de elektronische tijdwaarneming — dat zou later op de dag nog een paar keer gebeuren — ging Nederland beter spelen. Er kwam wat meer overzicht en snelheid in het spel. Toen Gheorghiev op de kant zat, scoorde Nieuwenhuizen 2—1, maar wegens afzetten ging dit feest niet door. Even later kreeg Nederland een steuntje in de rug toen een wat makkelijk verdiende strafworp door Aad van Mil werd omgezet: 2—1.

Eddie van Es werd gewisseld voor Eric Noordergraaf bij het begin van de derde speeltijd. De matig optredende Stroboer werd met 3 „Peetjes” eruitgestuurd in een periode dat de Bulgaren opdrongen. Een dekkingsfout en Vassil Tomov maakte vanaf 10 meter 2—2. Met Aad van Mill op de kant namen de Bulgaren opnieuw een voorsprong door Matey Popov (2—3). Nederland was van slag af en ging steeds nerveuzer opereren, naarmate de tijd verstreek en het spelpeil zakte naar een bedenkelijk niveau. Na de wissel Boegschoten voor Misdorp benutte Popov een strafworp (2—4). De tijd was nog erg kort om tegen de getrukte Bulgaren tot een beter resultaat te komen. Tonnie Buunk ging naar voren in een alles-of-niets offensief dat 'iets' opleverde: een treffer van Aad van Mil vlak voor

tijd bij een man-meer (3—4). De Bulgaren waren na afloop dolblij met de zege. Het Nederlands team stapte gedesillusioneerd het water uit en Trumbic was aangeslagen: 'Ze schijnen toch nog psychisch niet opgewassen te zijn tegen zoiets. Niemand zoekt de fout bij zichzelf, altijd is het iemand anders die in de fout gaat. De eerste twee periodes ging het nog wel, maar daarna was het helemaal mis. Ik heb Ruud tegen Israël laten starten, en ook tegen Bulgarije, vanwege het speltype en omdat Alex nog altijd wat last heeft van zijn elleboog'.

Hoe zijn de verwachtingen voor het duel tegen West-Duitsland, 24 uur later?

'Dit team heeft meer dan 24 uur nodig om van zo'n klap te herstellen'. Ook zonder deze uitspraak van Ivo was het duidelijk dat de kansen voor een volgende ronde aan een ragfijne zijden draad hingen. Het team maakte nu eenmaal bepaald geen homogene indruk en noch Stroboer noch Buunk ontpopten zich als de spelbepalers die men mocht verwachten. Later op de dag zou Israël met 11—1 van West-Duitsland verliezen, zodat de tussenstand in onze poule C er als volgt

uitzag:

1. West-Duitsland	2—4	20-3
2. Nederland	2—2	10-5
3. Bulgarije	2—2	6-12
4. Israël	2—0	2-18

De overige wedstrijden van 20 augustus staken gunstig af bij het zo teleurstellende duel Nederland—Bulgarije. Griekenland bood Hongarije goed weerstand en de 6—3 nederlaag tegen de ploeg van Farago (go, go, Faroo, zoals de Hongaarse yell luidt) en Szivos was alleszins eervol. Italië en Rusland maakten er daarna een thriller van het zuiverste water van die in 5—5 met een spannende slotfase eindigde. Bijzonder boeiend was ook de krachtmeting tussen Amerika en Roemenië. De Roemeense coach had eerder deze maand verklaard dat zijn ploeg de rol ging vervullen van Nederland in Montreal maar zag zich eerst wel met 2—0 achterstand geconfronteerd. De Roemenen lieten het er niet bij zitten en drongen Amerika steeds meer terug. Vlak voor tijd was het 3—2 voor

Roemenië geworden maar Amerika vocht terug, wat in een strafworp in de laatste seconde resulteerde. De Amerikaan wachtte echter te lang met het nemen ervan zodat deze laatste kans afgefloten werd. In al die wedstrijden viel de grote snelheid van handelen, het begrip hebben voor de spelsituatie na een scheidsrechtelijke correctie, de neutrale toeschouwer op. Ook de keepers speelden bij veel teams een opvallend actieve rol bij het nemen van vrije worpen op eigen helft en het middenuit nemen (bij de Roemenen). Zo'n ploeg als Roemenië bovendien was mentaal zo sterk dat het geen moment in paniek kwam na de snelle achterstand. Verder won Australië met 6—5 van Canada en had Joego-Slavië de grootste moeite met Spanje. In de avonden kwamen Mexico en Cuba 3—3 overeen; beide ploegen waren reeds uitgeschakeld.

21 AUGUSTUS

De dag dat Nederland zijn laatste kans zou krijgen voor plaatsing bij de laatste acht, waaraan we al jaren gewend zijn. Na enige 'voorwedstrijden' zoals Italië—Canada (4—2) en Roemenië—Cuba (4—4), was het de beurt aan de ploegen van de Bundesrepubliek en Nederland, gadeslagen door een redelijk bezette tribune op Spandau-Süd. Nederland startte tegen de West-Duitsers sterk. Binnen korte tijd had ons team, dat móest winnen, een 2—0 voorsprong opgebouwd via doelpunten van Tonnie Buunk en Dick Nieuwenhuizen. In het begin van de tweede periode liep Eric Noordergraaf een vinger-bleesure op en moest er definitief uit. Alex Boegschoten, voor dit duel door Trumbic geprefereerd boven Ruud Misdorp, verrichtte een paar goede reddingen en uit een afgeslagen Duitse aanval onderneemt Wim Keman een lange rush over de gehele lengte. Alleen voor keeper Kilian verzuimt hij dan echter eerst een paar dreigbewegingen te maken en zijn schot stuitte af op de arm van de Duitse keeper. Dat had 3—0 kunnen zijn, maar nu kwamen de Duitsers, dromend van een 'Weltmeister'-titel terug. Vooral Stiefel had sterke momenten en door zijn toedoen was het 3—3

midweeg, waarbij Eddie van Es ook nog voor een doelpunt zorgde.

Nadat Frank Otto nog een keer onze verdediging had verrast, kon Tonnie Buunk Nederland nog een keer naast de Duitsers brengen. Een door Thomas Loebb geforceerde strafworp betekende 4—5 en een voor ons erg ongelukkig doelpunt van opnieuw Loebb, die de bal over de doellijn wist te frommelen, betekende een welhaast zekere nederlaag (4—6). Uiteindelijk werd het een geflatteerde 4—7 toen een boogbal van Frank Bluemlein Alex verraste. Trumbic was na afloop uiteraard wel teleurgesteld, maar bepaald niet ontevreden over het team, dat veel beter speelde dan tegen Bulgarije.

Ook voor aanvoerder Tonnie Buunk — dit keer duidelijk de motor van het team — was het natuurlijk een bittere pil. Maar het pleit voor zijn mentaliteit dat hij al weer sprak over de moeilijke wedstrijden in de volgende ronde.

Want wie kon verwachten dat Israël in de avonduren van Bulgarije zou winnen? Dat gebeurde dan ook niet, hoewel de uitslag van 6—2 nog vrij bescheiden was.

Op deze dag werd ook nog gespeeld Joego-Slavië—Griekenland (11—2) en Rusland—Australië (7—3). Amerika veegde laat op de dag nog eventjes de vloer aan met Mexico (11—2).

En de eindstand in poule C:

1. West-Duitsland	3—6	27-7
2. Bulgarije	3—4	12-14
3. Nederland	3—2	14-12
4. Israël	3—0	4-24

22 AUGUSTUS

Bij de laatste acht hebben zich nu geplaatst Rusland, Roemenië, Italië, USA, W.-Duitsland, Hongarije, Bulgarije en Joego-Slavië. Nederland dus voor het eerst sinds erg lange tijd in de verliezersronde. Het team zal verder moeten zonder Eric Noordergraaf, wiens hand ingepakt zit, waar zich een volkomen ontworpen vinger in bevindt. Ook Wim Keman had na de strijd tegen de Duitsers last van zijn hand en moest door Max van Gelder behandeld worden.

Volgens het nieuwe programma moet Nederland nu eerst vandaag tegen Griekenland het water in en morgen te Spanje. De uitslag van het duel tegen Israël (7—1), dat ook weer in onze poule zit, blijft meetellen. De Grieken en Spanjaarden zijn voor dit Nederlands team bepaald geen gemakkelijke tegenstanders.

De 'Berliner Morgenpost' blikte nog even terug op het duel tegen Nederland en stelt: „Das war der erste Sieg der Deutschen seit 1966 in internationaler Meisterschaftsturnieren über die Holländer, für die das gestrige Spiel die letzte Chance war, in Medaillennähe zu kommen. Die Deutschen begannen die entscheidene Partie derart nervös, dass die 1500 Zuschauer um ihre Mannschaft fürchteten. Doch am Ende war die Jubel gross". Of vanavond de Duitsers weer kunnen juichen is nog maar de vraag. De ploeg ontmoet dan de Hongaren in het Olympia Stadion.

De dag begon met een verrassende uitslag. Amerika legde in de tweede speeltijd de basis voor de zege op Rusland via de tussenscores 1—0, 0—2, 1—1 en 0—1. De enthousiaste Amerikanen worden elk jaar sterker. Joego-Slavië liet daarna weinig heel van Mexico (10—3) en Australië won, in de verliezersronde, van Mexico, met 6—5. Terwijl de zon zijn hoogste punt bereikte traden de ploegen van Nederland en Griekenland aan.

Nederland—Griekenland

Nederland met 10 man onder leiding van de scheidsrechters Marculescu (Roem.) en Chackova (Rusl.) tegen het redelijk draaiende Griekse team. Trumbic startte met Van Belkum, Nieuwenhuizen, v. Mil, Buunk, Boegschoten, Stroboer en Keman. Het enige wapenfeit in de aftastende eerste periode kwam op naam van Nederland. Een prachtige veel-schijven aanval werd besloten door een doeltreffende inzet van Gijze Stroboer (1—0). Met Stan van Belkum op de kant — overblijfsel uit de eerste speeltijd — maakte Stathis Sarados 1—1, waarna Stroboer 2—1 scoorde een fractie voordat de gestrafte Sarados van zijn overdenken terugkwam. Andreas

Gounas maakte met een man meer 2—2 en Buunk daarna 3—2. Griekenland kwam ook nu weer terug. Eerst was het Markeles Sitarenios (3—3) en daarna Wim Keman met een man meer 4—4. In de slotfase ging Nederland — in tegenstelling tot de Hollandse gewoonte in deze WK — beter draaien.

Eerst waren er een paar goede akties van Alex voor nodig om Nederland niet voor een moeilijk te overbruggen afstand te zetten, en toen ging Stan van Belkum bewijzen dat hij niet voor niets hoog op de topscores-lijst prijkt. Met een voor een debutant tot optimisme aanleiding gevende koelbloedigheid besloot hij twee mooie aanvallen met doelpunten, waarbij de tweede een prachtige boogbal betrof. Stroboer — overigens bepaald niet in topvorm — bracht de stand op 7—4, waarna een Griekse strafworp de eindstand op 7—5 bracht. Nederland behoudt hierdoor een kans op een niet al te droefgeestige notering in het eindklassement. Later op de dag overklaste Italië de Roemenen met 7—2, waarbij de scheidsrechters wel wat in het voordeel van de Italianen floten. (Op dit moment zijn er in al die wedstrijden nog geen werkelijke incidenten geweest, wat bewijst dat er redelijk wordt gefloten). Tussen de bedrijven door zelf nog even ondervonden hoe ondiep Spandau-Süd eigenlijk is. Het voldoet met 1.80 aan de minimum-afmetingen, maar het betekent wel dat het gros van de spelers van de bodem gebruik kunnen maken. En niet alleen Szivos met zijn 2.05!

Een avondlijke happening

West-Duitsland—Hongarije was de eerste polo-manifestatie waarbij je van een massale publieke belangstelling kan spreken. Zo'n 6000 toeschouwers waren na de zwemfinales blijven zitten om hun ploeg in de lauwe zomeravond tegen de Hongaren aan te moedigen. Wat zouden de Duitsers hier in kunnen brengen tegen de geweldige Hongaren? En dat alles onder leiding van het duo Goose/Geurtsen. Het werd een geweldig duel. De partijen hielden elkaar erg lang in evenwicht maar in de slotfase liep Hongarije uit naar een schijnbaar

veilige 6—4. Het fel aangemoedigde Duitsland kwam toch dichterbij. Eerst 6—5 en toen een Duitse uitbraak met nog 15 seconden voor de boeg. Een combinatie voor het Hongaarse doel en Frank Otto scoorde geen halve seconde voor het eindsignaal. Will Goose na afloop: „Het was een geweldige wedstrijd. Door het lawaai hebben George en ik helemaal geen signaal gehoord, laat staan dat we wisten of de bal de doellijn soms al voorbij was. De jury bevestigde de 6—6 en toen moesten we dus nog middenuit nemen. Overigens is dit niet mijn record aan publiek. In Joego-Slavië heb ik voor 10.000 man gefloten”.

23 AUGUSTUS

De ochtend in Spandau begon onder Nederlandse weersomstandigheden na een verfrissend onweer met een gelijkspel 4—4 van Amerika tegen Italië, waarin de Italianer een 4—1 achterstand inhaalden.

Nederland—Spanje

Nederland moest onder leiding van een Joegoslavisch duo al gauw tegen een achterstand aankijken. De gevaarlijke Juan Sans gaf zijn visitekaartje af (0—2) en een strafworp van Juan Jane betekende 0—3. In de tweede speeltijd kwam Nederland terug. Het team had eerst alle geluk van de wereld toen de kansloze Alex Boegschoten een bal op de paal zag belanden, maar daarna scoorde Aad van Mil 1—3 en Tonnie Buunk, met enig geweld vrijgekomen 2—3. De gelijkmaker kwam in de derde speeltijd via Aad van Mil (3—3), maar daarna goochelde Juan Sans zich opnieuw vrij. 3—4. Opnieuw kwam Nederland langszij met een man meer via Stroboer (4—4) maar daarna moest Trumbic toezien hoe zijn jongens naar een duidelijke nederlaag werden gespeeld. Twee keer Sans en nog een keer Esturainate (strafworp) bracht de eindstand op 4—7. Hiermee werd het lot van Nederland verder in handen gelegd van Griekenland dat met meer dan 6 doelpunten van Israël moest winnen. Het werd in de namiddag 9—3, maar toch werd Nederland volgens de reglementen naar de strijd om de 13e tot en met 16e plaats ge-

stuurd omdat Griekenland bij het gelijke saldo twee treffers meer in het voordeel had. Kijk maar naar de eindstand:

1. Spanje	3—4	24-12
2. Griekenland	3—4	20-15
3. Holland	3—4	18-13
4. Israël	3—0	6-28

We moeten erg lang teruggaan om een dergelijk dieptepunt in de internationale klassering aan te treffen. We krijgen nu in de 'onderste' poule te maken met ploegen als Mexico, Canada en opnieuw Israël. In feite ligt in zo'n toernooi geluk en ongeluk dicht bij elkaar. Ook voor West-Duitsland is — op ander niveau — een illusie voorbij. Joego-Slavië moest tegen de Duitsers winnen om in de finalepoule te komen en deed dat ook met 5—4. De Duitsers waren erg dicht bij de finale toen de geroutineerde Horst Kilian (138 interlands) kort voor tijd een niet te missen kans kreeg. Tot ontzetting van de „afgestampte" tribunes op Spandau vloog de bal echter op de paal. Geplaatst hebben zich in deze poule dus Hongarije en Joego-Slavië. In het Olympia Stadion ging het s' avonds nog om de bezetting van de 4e finaleplaats na Italië. Aan een gelijkspel hadden Roemenië en Rusland niets, dan zou Amerika overgaan via een beter doelsaldo.

Rusland nam eerst een 2—0 voorsprong, Roemenië komt terug en neemt met 4—2 de leiding over. Daarna ging het er steeds heftiger aan toe. Will Goose en zijn collega hadden de grootste moeite de strijd in de slotfase, toen beide ploegen deze zaak kostte wat het kost wilden forceren, in de hand te houden. Toen Will Goose eerst een doelpunt van de Roemenen afkeurde bij de stand 7—7 en daarna een Russisch doelpunt in de verwarring goedkeurde, ontstond er een enorm tumult bij de van nature reeds heetgebakerde Roemenen. Ze stapten met nog 7 seconden te spelen collectief het water uit en weigerden verder te spelen. De Russen vlogen elkaar om de nek, want hierdoor zaten ze in de finale. Het eerste incident was een feit en het staat nog te bezien wat er met de Roemenen verder gaat gebeuren.

24 AUGUSTUS

Een rustdag in het waterpolokamp en die is hard nodig, want het programma in zo'n WK is toch wel erg intensief. Rusland, Hongarije, Joegoslavië en Italië bereiden zich voor op de strijd om de medailles en voor de overige ploegen gaat het om zo'n gunstig mogelijke rangschikking. Dat geldt met name in de poule om de 5e t/m 8e plaats waarin het oog ook schuin op Moskou is gericht.

25 AUGUSTUS

Na de rustdag, wat polo betreft, weer erg vroeg op om Nederland om kwart voor negen te zien opmarcheren voor het duel tegen de Canadezen. opnieuw in Spandau. Nederland had een erg matig begin, waarin de passes niet terecht kwamen waar de bedoeling was. Misschien was ook de sterke wind hier debet aan, die dwars over de baan stond. Twee keer een man meer was er voor nodig om via Stroboer en Nieuwenhuizen de stand op 2—0 te brengen. Opnieuw Nieuwenhuizen scoorde in het begin van de tweede speeltijd 3—0 en Tonnie Buunk met een man minder via een achterwaartse lob 4—0. Daarmee was de strijd eigenlijk wel bekeken en het ging er maar om hoe hoog Nederland de score nog zou weten op te voeren. Uiteindelijk werd het 7—0 door Nieuwenhuizen in de rebound na een door Stroboer ingeschoten bal op de lat, Stroboer en Buunk. De Canadezen kwamen 5 keer met een man meer te liggen, maar konden maar een keer scoren (7—1). Belangrijke oorzaak hiervan was Alex Boegschoten, die een paar keer erg fraai redde.

Wat het groter werk betreft: het protest van Amerika is door de Fina-protestcommissie afgewezen. Amerika was de derde in het spel tijdens het turbulente duel tussen Rusland en Roemenië. De Roemenen werden bestraft met een 5—0 nederlaag, maar werden niet van het toernooi uitgesloten. Vandaar dat de Roemenen weer konden aantreden, nu tegen West-Duitsland. In die poule voor de 5e t/m 8e plaats belangrijk voor de directe kwalificatie voor Moskou. De strijd ging gelijk op tot 4—4,

waarna de Roemenen tot 6—4 uitliepen. Duitsland scoorde nog 6—5, maar dat gebeurde 22 seconden voor tijd en het bleef bij een Roemeense zege.

Amerika reageerde zich tegen Bulgarije uitvoerig af en stuurde de Bulgaren met 12—2 naar hun hotel terug. Zulke uitslagen brengen de Nederlandse nederlaag tegen de Bulgaren eigenlijk wel in een schril daglicht.

In de dit keer koude avonduren de eerste finale-wedstrijden. Hongarije en Rusland houden elkaar met 4—4 in evenwicht, nadat de Russen nog een 3—1 voorsprong hadden.

Italië neemt de leiding in de finale-poule door met 6—5 van Joego-Slavië te winnen.

Op de topscore-lijst prijken een Italiaan en een Duitser bovenaan. Het zijn de heren Jürgen Stiefel en Gianni Magistris. De Hongaar Farago staat derde en Tonnie Buunk met 9 doelpunten staat op de 12e plaats.

26 AUGUSTUS

Nederland speelt opnieuw om 9 uur in de morgenuren en opnieuw tegen de vertegenwoordiger van Azië: Israël.

Het gaat allemaal erg moeizaam en Israël krijgt de kleinste nederlaag tijdens hun verblijf te slikken: 4—2. De eerste speeltijd verloopt zonder doelpunten. Een strafworp door Aad van Mil betekent 1—0, maar Hagai Chass scoort aan het einde van de tweede speeltijd tegen: 1—1. Wim Keman maakt daarna 2—1 en Eddie van Es 3—1. Nadat Rapael Meman tegenscoort bepaalt Dick Nieuwenhuizen de eindstand op 4—2. Amerika wint daarna erg verdienstelijk van Roemenië met 2—1, een stand die al na de eerste periode bereikt was. De sterke Amerikanen zijn hiermee zeker van Moskou. Duitsland wint van Bulgarije met 15—5 en heeft zich nu wel ten koste van de Bulgaren zeker gesteld van de 7e plaats.

In onze poule wint daarna Canada en we zijn hiermee op de 13e plaats geëindigd met de wedstrijd tegen Mexico nog voor de boeg. In deze zaterdag-namiddag wint Italië van Rusland met 5—4 (1—0, 3—2, 1—1 en 0—1) en heeft zich daarmee een riante uitgangspositie

in de finale-poule verworven. Hongarije blijft echter in de race door met 5—3 van Joego-Slavië te winnen, na een 2—1 achterstand weggewerkt te hebben.

De stand in de finale-poule wordt hiermee:

1. Italië 2—4
2. Hongarije 2—3
3. Rusland 2—1
4. Joego-Slavië 2—0

Italië heeft dus aan een gelijkspel voldoende voor het goud en Hongarije verkeert in de positie dat het moet winnen.

De topscorelijst toont dat Jürgen Stiefel een nu welhaast onaantastbare voorsprong heeft genomen:

- 21 Stiefel, W.-Duitsland
- 17 Sans, Spanje
- 16 Kerr, Australië
- 15 de Magistris, Italië
- 14 Farago, Hongarije

27 AUGUSTUS

In een week tijd is het weer precies omgedraaid. Zware hagel- en onweersbuien ontvouwen zich boven Berlijn, dat bij een temperatuur van zo'n 11 graden de truien en regenjassen heeft aangetrokken.

Geen prettige afsluiting van de polo-WK, die dikwijls onder ideale weersomstandigheden zo'n goed polo heeft gebracht. Vooral de vooruitgang van de niet-Oosteuropese ploegen blijft opvallen.

Vanavond in het Olympia stadion de finales met Nederland—Mexico als een soort voorwedstrijd om 19 uur. De eindstand in de poule onder de finale-poule is nu bekend: Amerika heeft een mooie 5e plaats bemachtigd, Roemenië is 6e, West-Duitsland 7e en Bulgarije 8e. Maar ook de andere plaatsen staan eigenlijk wel vast, hoewel Nederland—Mexico nog gespeeld moet worden. 9. Australië, 10. Cuba, 11. Spanje, 12. Griekenland, 13. Nederland, 14. Canada, 15. Mexico, 16. Israël.

Nederland—Mexico

Een wedstrijd om eigenlijk maar weer snel te vergeten, ware het niet dat Tonnie Buunk door voorzitter Klaas van der Pol voor het front van de troepen gehuldigd werd in verband met zijn 125e interland. Na een mooie lange rush scoort

Keman 1—0 en een strafworp van Aad van Mil betekent 2—0. Het wordt eerst 3—0 door Buunk, voordat Coste er 3—1 van kan maken. Een strafworp na een overtreding door Nieuwenhuizen betekent 3—2, wat de Duitse speaker gewoonlijk een 'Anschlussstor' noemt. Tonnie Buunk via de handen van de Mexicaanse keeper 4—2 en Nederland krijgt 't moeilijk met van Mil op de kant (4—3). Een strafworp door Aad van Mil betekent 5—3, maar Mexico, nu aangemoedigd door het verregende publiek maakt 5—4. Dick Nieuwenhuizen scoort dan 6—4, waarna Mexico er een paar seconden voor tijd nog 6—5 scoort. Daarna begint het spektakel om de medailles.

Rusland en Joegoslavië spelen in feite om het brons, want op zilver is, voor de Russen, maar een kleine kans. De Russen bouwen, terwijl de damp van het water slaat, een 3—2 voorsprong op, maar Joego-Slavië komt goed terug en verover met 6—4 vrij onverwacht toch nog de derde plaats.

Italië en Hongarije was een thriller van het zuiverste water. De reus Farago opende de score voor Hongarije maar al spoedig bleek dat Italië gevaarlijk was. De Italianen brachten eerst een paar uitgespeelde kansen om zeep alvorens toe te slaan (1—2). Maar Farago en Karkai scoorden beiden uit lastige positie ontstellend hard en de rollen waren weer omgedraaid: 3—2. Maar alweer kwam Italië aan de leiding via Magistris en Di Magis: 3—4. Hongarije trok uiteraad in de slotfase massaal naar voren en dat resulteerde in een gelijkmaker van opnieuw Harkai met nog 2 minuten voor de boeg: 4—4. Italië hield het en was even later de dolgelukkige nieuwe wereldkampioen.

Daarmee was dit WK polotoernooi teneinde. Het valt niet te ontkennen dat het voor Nederland op een grote teleurstelling is uitgelopen. Toch is er in de jonge ploeg voldoende talent om mee verder te bouwen en niet bij voorbaat kansloos te zijn voor de Moskou-kwalificatieronde. Het is te hopen dat alle betrokkenen — na een korte retraite — daartoe weer voldoende energie zullen vinden.